

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum conuenienter co[n]sanguinitas designetur per gradus vel lineas? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Ad quartum dicendum, quod illud quod proxime conuertitur in semen, est sanguis: ut probatur in 15. de Animalibus. Et propter hoc, vinculum quod ex propagatione carnali contrahitur carnaliter, conuenientius dicitur consanguinitas, quam carnalitas: & quod aliquando vnus consanguineus dicitur esse caro alterius, hoc est in quantum sanguis, qui in semen viri, aut in menstruum conuertitur, est potentia caro, & os.

Ad quintum dicendum, quod quidam dicunt quod idem consanguinitatis vinculum contrahitur inter homines ex carnali propagatione, & tamen non inter alia animalia: quia quicquid est de veritate humane nature in omnibus hominibus, fuit in primo parente: quod non est de alijs animalibus: sed secundum hoc consanguinitas matrimonij numquam dirimi posset. Prædicta autem positio in 2. lib. dist. 20. * improba est. Vnde dicendum, quod hoc idem contingit: quia animalia non coniunguntur ad amicitiam vnitate propter propagationem multorum ex vno patre proximo, sicut est de hominibus, ut dictum est.

li 2. sent. d. 20.

in corp. art.

ARTIC. II.

Utrum consanguinitas conuenienter distinguatur per gradus & lineas?

217

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod consanguinitas inconuenienter distinguatur per lineas & gradus. Dicitur enim linea consanguinitatis sic ordinata collectio personarum, consanguinitate coniunctarum ab eodem stipite descendentium, & quatuor continens gradus. Sed nihil est aliud consanguinitas, quam collectio talium personarum. Ergo linea consanguinitatis est idem quod consanguinitas. Nihil autem debet distingui per seipsum. Ergo consanguinitas non conuenienter per lineas distinguitur.

l. iurisco- sultus, ff. de gradi- bus affin. c. ad sede 35. q. 5.

Præterea, Illud, secundum quod diuiditur in aliquid commune, non potest poni in definitione communi.

communis. Sed descensus ponitur in definitione prædicta * consanguinitatis. Consanguinitas ergo non potest diuidi per lineam ascendentium, descendentium, & transversalium.

¶ 3 Præterea, Definitio lineæ est, quod sit inter duo puncta. Sed duo puncta non faciunt nisi unum gradum. Ergo vna linea habet tantum unum gradum: & ita eadem ratione videtur, quod non debeat fieri diuisio consanguinitatis per lineas & gradus.

¶ 4 Præterea, Gradus definitur esse habitudo distantiarum personarum: qua cognoscitur quanta distantia personæ inter se differant. Sed cum consanguinitas sit propinquitatis quedam, distantia personarum consanguinitati opponitur magis, quam sit eius pars. Ergo per gradus consanguinitas distingui non potest.

¶ 5 Præterea, Si consanguinitas per gradus distinguitur & cognoscitur, oportet quod illi qui sunt in eodem gradu, sint æqualiter consanguinei. Sed hoc falsum est: quia pro patruus & eiusdem pronepos sunt in eodem gradu: non tamen sunt æqualiter consanguinei, vt Decret. 7 dicit. Ergo consanguinitas non recte distinguitur per gradus.

vt. potro
c. c. seq.
35. p. 5.

¶ 6 Præterea, In rebus ordinatis quodlibet additum alteri facit alium gradum, sicut quælibet unitas addita facit aliam speciem numeri. Sed perfectio addita personæ non semper facit gradum alium consanguinitatis: quia in eodem gradu consanguinitatis est pater & patruus qui adiungitur. Ergo non recte per gradus consanguinitas distinguitur.

¶ 7 Præterea, Inter duos propinquos semper est eadem consanguinitatis propinquitas: quia æqualiter distat vnum extremorum ab alio, & e contra. Sed gradus consanguinitatis non inuenitur semper idem ex vtraque parte: cum quandoque vnus propinquus sit in tertio, & alius in quarto gradu. Ergo consanguinitatis propinquitas non potest sufficienter per gradus cognosci.

art. præc.

RESPONDEO dicendum, quod consanguinitas est

quædam propinquitas in naturali communicatione
 fundata secundum actum generationis, qua natura
 propagatur. Vnde secundum Philosophum in 8. Eth. 7
 ista communicatio est triplex. Vna, secundum habi-
 tudinem principij ad principiatum, & hæc est consan-
 guinitas patris ad filium: vnde dicit, quod parentes
 diligunt filios, vt sui ipsorum aliquid existentes. Alia
 est secundum habitudinem principij ad princi-
 pium: & hæc est filij ad patrem: vnde dicit, quod
 filij diligunt parentes vt ab illis existentes. Tertia est,
 secundum habitudinem eorum, quæ sunt ab vno prin-
 cipio ad invicem: sicut fratres dicuntur ex eisdem
 patribus, vt ipse ibidem dicit. Et quia punctus motus li-
 neam facit, & per propagationem quodammodo pa-
 ter descendit in filium: idè secundum tres dictas
 habitudines, tres lineæ consanguinitatis sumuntur:
 scilicet linea descendentiæ, secundum primam ha-
 bitudinem; linea ascendentiæ, secundum secundam;
 & linea tranversalis, secundum tertiam: Sed quia pro-
 pagationis motus non quiescit in vno termino, sed
 continua progreditur; idè contingit quod patris est ac-
 cipere patrem, & filij filium. & sic deinceps: & se-
 cundum hos diversos progressus diuersi gradus in
 vna linea inveniuntur: & quia gradus cuiuslibet rei
 pars aliqua illius rei, gradus propinquitatis non
 potest esse vbi non est propinquitas. Et idè identi-
 tas, & nimia distantia gradum consanguinitatis tol-
 lit: quia nullus est sibi ipsi propinquus, sicut nec si-
 militis. Et propter hoc nulla persona per se ipsam
 facit aliquem gradum, sed comparata alicui perso-
 næ, gradum facit ad ipsam. Sed tamen diuersa est
 ratio computandi gradus in diuersis lineis. Gradus
 consanguinitatis in linea ascendentiæ, & de-
 scendentiæ contrahitur ex hoc, quod vna persona
 vna propagatur eorum, inter quos gradus consi-
 deratur. Et idè secundum computationem canonicam
 & legalem, persona quæ primo in progressu pro-
 pagationis occurrit, vel ascendendo, vel descen-
 dendo,

† 1. b. 8.
 c. 11.

dendo, distat ab aliquo, puta à Petro, in primo gradu, ut pater & filius. Quæ autem secundo vtrique occurrit, distat in secundo gradu, ut auus & nepos, & sic deinceps. Sed consanguinitas, quæ est eorum qui sunt in linea transversali, contrahitur nõ ex hoc quod vnus eorum ex alio propagatur, sed quia vterque propagatur ex vno. Et ideo debet gradus consanguinitatis in hac linea cõputari per comparisonem ad vnum principium, ex quo propagantur. Sed secundum hoc est diuersa computatio canonica & legalis: quia legalis computatio attendit descensum à communi radice ex vtraque parte: sed canonica, tantum ex altera, ex illa scilicet, ex qua maior numerus graduum inuenitur. Vnde secundum legalem computationem frater & soror, vel duo fratres attinent sibi in secundo gradu: quia vterque à radice communi distat per vnum gradum: & similiter filij duorum fratrum distant a se inuicem in quarto. Sed secundum computationem canonicam duo fratres attinent sibi in primo gradu: quia neuter eorum distat à radice communi nisi per vnum gradum. Sed filius vnus fratrum distat ab altero fratre in secundo gradu: quia tantum distat à communi radice. Et ideo secundum computationem canonicam, quanto gradu distat quis ab aliquo superiori, tanto distat à quolibet descendente ab ipso, & numquam minus: quia propinquiores à communi principio conueniunt cum aliquo, ratione principij communis, non possunt propinquiores esse descendenti ex alia parte, quam ad primum principium ei propinquum. Aliquando tamen plus distat aliquis ab aliquo descendente à communi principio, quam ipse distat à principio: quia ille frater plus distat à communi principio, quam ipse: & secundum remotiorem distantiam oportet consanguinitatem computari.

Ad primum ergo dicendũ, quod obiectio illa procedit ex falsis. Consanguinitas enim nõ est collectio, sed

sed relatio quædam aliquarum personarum adinuicem, quarum collectio lineam consanguinitatis facit.

Ad secundum dicendum, quod descensus communiter sumptus attenditur, secundum quamlibet consanguinitatis lineam: quia carnalis propagatio, ex qua vinculum consanguinitatis trahitur, descensus quidam est: sed descensus talis, scilicet à persona cuius consanguinitas queritur, lineam descendencium facit.

Ad tertium dicendum, quod linea dupliciter accipi potest. Aliquando proprie, pro ipsa dimensione, quæ est prima species quantitatis continuæ: & sic linea recta continet tantum duo puncta in actu, quæ terminant ipsam; sed in potentia, infinita, quorum quolibet signato in actu linea diuiditur, & fiunt plures linee. Aliquando vero linea sumitur pro his, quæ linealiter disponuntur: & secundum hoc assignantur in numeris linea & figura, prout vnitas post vnitatem ponitur in aliquo numero: & sic quælibet vnitas adiecta gradum facit in tali linea. Et similiter est in linea consanguinitatis: vnde vna linea continet vnus gradus.

Ad quartum dicendum, quod sicut similitudo non potest esse, vbi non est aliqua diuersitas, ita propinquitas non est, vbi non est aliqua distantia: & ideo distantia quælibet non opponitur consanguinitati; sed talis distantia, quæ consanguinitatis propinquitatem excludit.

Ad quintum dicendum, quod sicut albedo dicitur maior dupliciter, vno modo, ex intensiōe ipsius albedinis, alio modo, ex quantitate superficiæ: ita consanguinitas dicitur maior vel minor dupliciter: vno modo intensiue, ex ipsa natura consanguinitatis, alio modo quasi dimensiue: & sic quantitas consanguinitatis mensuratur ex personis, inter quas consanguinitatis propagatio procedit. Et hoc secundum modo gradus consanguinitatis distinguuntur: & contingit quod aliquorum duorum qui sunt in eodem gradu consanguinitatis respectu alicuius personæ,

sona, vnus est tibi magis consanguineus, quam alius, considerando primam quantitatem consanguinitatis: sicut pater & frater attinent alicui in primo gradu consanguinitatis, quia ex neutra parte incidit aliqua persona media. Sed tamen intensiue loquendo, magis attinet alicui personæ pater suus, quam frater: quia frater non attinet ei, nisi in quantum est ex eodem patre: & idèd quanto aliquis est propinquior communi principio, a quo consanguinitas descendit, tanto est magis consanguineus, quamuis non sit in propinquiori gradu: & secūdum hoc propatruus est magis consanguineus alicui, quam pronepos eius, quantum sint in eodem gradu.

Ad sextum dicendum, quòd quamuis pater & patruus sint in eodem gradu respectu radice consanguinitatis, quia vterque distat vno gradu ab auo: tamen respectu eius cuius consanguinitas queritur, non sunt in eodem gradu: quia pater est in primo gradu, patruus autem non potest esse propinquior, quam in secundo, in quo est auus.

Ad septimum dicendum, quòd semper duæ personæ in æquali numero graduum distant à se inuicem, quamuis quandoque non æquali numero graduum distant à communi principio, vt ex dictis patet.

*in corp.
art.

ARTIC. III.

Verum consanguinitas de iure naturali impedit matrimonium?

218

AD tertium sic proceditur. Videtur, quòd consanguinitas de iure naturali non impedit matrimonium. Nulla enim mulier potest esse propinquior viro, quam Eua fuit Adæ, de qua dixit Gen. 2. Hoc nunc os ex ossibus meis, & caro de carne mea. Sed Eua fuit matrimonio coniuncta Adæ. Ergo consanguinitas nulla, quantum est de lege nature, matrimonium impedit.

¶ 2. Fraterea, Lex naturalis eadem est apud omnes. Sed apud barbaras nationes nulla persona coniuncta consanguinitate, à matrimonio excluditur.